

31985L0337

5.7.1985.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 175/40

PADOMES DIREKTĪVA
(1985. gada 27. jūnijs)
par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu

(85/337/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

tā kā turklāt jāsasniedz viens no Kopienas mērķiem vides aizsardzības un dzīves kvalitātes jomā;

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100. un 235. pantu,

tā kā būtu jāpamatojas uz Līguma 235. pantu, jo Līgums neparedz pilnvaras, kas vajadzīgas šim nolūkam;

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

tā kā būtu jāievieš ekoloģiskās ietekmes novērtējuma vispārējus principus, lai papildinātu un koordinētu attīstības saskaņošanas kārtību, kas reglamentē valsts un privātus projektus, kuriem var būt būtiska ekoloģiskā ietekme;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā attīstības saskaņošanu valsts un privātiem projektiem, kuriem var būt nozīmīga ekoloģiskā ietekme, būtu jānodrošina vienīgi pēc tam, kad veikts šo projektu iespējamās nozīmīgās ekoloģiskās ietekmes iepriekšējs novērtējums; tā kā šo novērtējumu jāveic, pamatojoties uz attiecīgo informāciju, ko sniedzis attīstītājs un ko var papildināt iestādes un cilvēki, kuriem var būt interese par attiecīgo projektu;

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā būtu jāsaskaņo ekoloģiskās ietekmes novērtējuma principus, jo īpaši attiecībā uz projektiem, kurus vajadzētu novērtēt, uz attīstītāju galvenajiem pienākumiem un uz novērtējuma saturu;

tā kā Eiropas Kopienas 1973. ⁽⁴⁾ gada un 1977. ⁽⁵⁾ gada rīcības plāni par vidi, kā arī 1983. ⁽⁶⁾ gada rīcības plāns, kurus pamatā apstiprinājusi Eiropas Kopienas Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji, uzsver, ka vislabāko vides politiku veido, novēršot piesārņojumu un traucējumu rašanos to avotā, nevis vēlāk novēršot to ietekmi; tā kā tie apstiprina vajadzību ņemt vērā ekoloģisko ietekmi iespējami drīz visos tehniskās plānošanas un lēmumu pieņemšanas procesos; tā kā šajā sakarā tie paredz procedūru īstenošanu, lai izvērtētu šo ietekmi;

tā kā projektiem, kas pieder pie konkrētiem tipiem, ir nozīmīga ekoloģiska ietekme, un šos projektus parasti sistemātiski jānovērtē;

tā kā atšķirības spēkā esošajos tiesību aktos dažādās dalībvalstīs attiecībā uz valsts un privāto projektu ekoloģiskās ietekmes novērtējumu var radīt nelabvēlīgus konkurences apstākļus un tādējādi tieši ietekmēt kopējā tirgus funkcionēšanu; tā kā tādēļ jātuvinā valstu tiesību aktus šai jomā saskaņā ar Līguma 100. pantu;

tā kā citu tipu projektiem var nebūt nozīmīgas ekoloģiskas ietekmes visos gadījumos un tā kā šos projektus būtu jānovērtē gadījumos, kad dalībvalstis uzskata, ka šo projektu īpašības to pieprasa;

tā kā attiecībā uz novērtējamiem projektiem jānodrošina noteiktu minimālo informācijas daudzumu par projektu un tā ietekmi;

⁽¹⁾ OV C 169, 4.8.1980., 14. lpp.⁽²⁾ OV C 66, 15.3.1982., 89. lpp.⁽³⁾ OV C 185, 27.7.1981., 8. lpp.⁽⁴⁾ OV C 112, 20.12.1973., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV C 139, 13.6.1977., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV C 46, 17.2.1983., 1. lpp.

tā kā projekta ekoloģisko ietekmi jānovērtē, lai ņemtu vērā rūpes par cilvēka veselības aizsardzību, lai ar labāku vidi veicinātu dzīves kvalitāti, lai nodrošinātu sugu daudzveidības saglabāšanos un lai saglabātu ekosistēmas reprodukcijas spēju kā dzīvības pamatavotu;

tā kā tomēr šo direktīvu nevajadzētu piemērot projektiem, kuru sīks izklāsts pieņemts ar īpašu valsts tiesību aktu, jo šīs direktīvas mērķi, ietverot mērķi sniegt informāciju, tiek sasniegti likumdošanas procesā;

tā kā turklāt izņēmuma gadījumos var būt pieļaujama konkrēta projekta nepakļaušana novērtējuma procedūrai, kas paredzēta šai direktīvā, ja attiecīgā informācija tiek sniegta Komisijai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU:

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz to valsts un privāto projektu ekoloģiskās ietekmes novērtējumu, kuriem, iespējams, ir nozīmīga ekoloģiska ietekme.

2. Šajā direktīvā:

“projekts” nozīmē:

- celtniecības darbu vai citu ierīkošanu vai programmu izpildi,
- citu iejaukšanos dabiskajā apkārtnē un ainavā, to skaitā iejaukšanos, kas saistīta ar minerālo resursu ieguvī;

“attīstītājs” nozīmē:

atļaujas pieprasītāju privātam projektam vai valsts iestāde, kas ierosina projektu;

“attīstības piekrišana” nozīmē:

kompetentās iestādes vai iestāžu lēmumu, kas piešķir attīstītājam tiesības turpināt projektu.

3. Kompetentā iestāde vai iestādes ir tās, ko dalībvalstis ieceļ kā atbildīgās par to pienākumu izpildi, kuri izriet no šīs direktīvas.

4. Šī direktīva neattiecas uz projektiem, kas kalpo valsts aizsardzības mērķiem.

5. Šī direktīva neattiecas uz projektiem, kuru sīku izklāstu pieņem ar īpašu valsts tiesību aktu, jo šīs direktīvas mērķi, ietverot mērķi sniegt informāciju, tiek sasniegti likumdošanas procesā.

2. pants

1. Dalībvalstis nosaka visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, pirms tiek dota piekrišana, tos projektus, kuriem var būt būtiska ekoloģiskā ietekme *inter alia* to rakstura, izmēra vai atrašanās vietas dēļ, pakļauj novērtējumam attiecībā uz to ietekmi.

Šie projekti ir noteikti 4. pantā.

2. Ekoloģiskās ietekmes novērtējumu var iekļaut dalībvalstīs pastāvošajā projektu apstiprināšanas procedūrā vai, ja tas neizdodas, citā procedūrā, vai procedūrā, kas jāizveido, lai īstenotu šīs direktīvas mērķus.

3. Dalībvalstis var izņēmuma gadījumos konkrētu projektu pilnībā vai daļēji atbrīvot no to noteikumu piemērošanas, kas paredzēti šai direktīvā.

Šajā gadījumā dalībvalstis:

- a) apsver, vai būtu vajadzīga cita novērtējuma forma un vai tādējādi apkopoto informāciju būtu jādara atklāti pieejamu;
- b) attiecīgajai sabiedrības daļai dara zināmu informāciju, kas attiecas uz atbrīvojumu un tā piešķiršanas iemesliem;
- c) pirms tiek dota piekrišana, informē Komisiju par iemesliem, kas attaisno atbrīvojuma piešķiršanu, un nodrošina to ar informāciju, kas vajadzības gadījumā darīta zināma tās pilsoņiem.

Komisija nekavējoties nosūta šos dokumentus pārējām dalībvalstīm.

Komisija katru gadu iesniedz Padomē ziņojumu par šā punkta piemērošanu.

3. pants

Ekoloģiskā ekspertīze nosaka, raksturo un novērtē noteiktā veidā, ņemot vērā katru atsevišķu gadījumu un saskaņā ar 4. līdz 11. pantu, projekta tiešo un netiešo ietekmi uz šādiem faktoriem:

- dzīvām būtnēm, faunu un floru,
- augsni, ūdeni, gaisu, klimatu un ainavu,
- mijiedarbību starp faktoriem, kas minēti pirmajā un otrajā ievilkumā,
- materiālos labumus un kultūras mantojumu.

4. pants

1. Saskaņā ar 2. panta 3. punktu to veidu projektus, kas uzskaitīti I pielikumā, pakļauj novērtējumam saskaņā ar 5. līdz 10. pantu.

2. To veidu projektus, kas uzskaitīti II pielikumā, pakļauj novērtējumam saskaņā ar 5. līdz 10. pantu, ja dalībvalstis uzskata, ka šo projektu pazīmes to pieprasa.

Šim nolūkam dalībvalstis var *inter alia* noteikt konkrētus projektu veidus, kas ir pakļaujami novērtējumam, vai arī tās var noteikt kritērijus un/vai pakāpi, kas vajadzīga, lai noteiktu, kuri no to veidu projektiem, kas uzskaitīti II pielikumā, ir pakļaujami novērtējumam saskaņā ar 5. līdz 10. pantu.

5. pants

1. Ja pastāv projekti, kas, ievērojot 4. pantu, jāpakļauj ekoloģiskās ietekmes novērtējumam saskaņā ar 5. līdz 10. pantu, dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attīstītājs atbilstīgā formā sniedz III pielikumā paredzēto informāciju tiktāl, cik:

- a) dalībvalstis uzskata, ka informācija ir saistīta ar doto saskaņošanas procedūras stadiju un ar konkrēta projekta vai projekta veida un vides īpatnībām, kas var tikt ietekmētas;
- b) dalībvalstis uzskata, ka attīstītājam var pieprasīt apkopot šo informāciju, ņemot vērā *inter alia* pašreizējās novērtējuma zināšanas un metodes.

2. Informācija, kas attīstītājam jāsniedz saskaņā ar 1. punktu, ietver vismaz:

- projekta aprakstu, kas satur informāciju par projekta norises vietu, tā dizainu un apjomu,
- to pasākumu aprakstu, kas paredzēti, lai izvairītos no būtiskas kaitīgas ietekmes, samazinātu to un, ja iespējams, radītu tai pretlīdzekli,
- datus, kas vajadzīgi, lai noteiktu un novērtētu galveno ekoloģisko ietekmi, kāda var būt projektam,
- 1. līdz 3. ievilkumā minētās informācijas netehnisku kopsavilkumu.

3. Ja dalībvalstis uzskata to par vajadzīgu, tās nodrošina, ka jebkura iestāde, kuras rīcībā ir atbilstīga informācija, dara šo informāciju zināmu attīstītājam.

6. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tām iestādēm, kuras var būt saistītas ar projektu to īpašās ekoloģiskās atbildības dēļ, tiek dota iespēja izteikt savu viedokli par attīstības saskaņošanas pieprasījumu. Dalībvalstis ieceļ iestādes, ar kurām apspriesties šai nolūkā kopumā vai katrā gadījumā, kad pieprasīta saskaņošana. Informāciju, kas iegūta saskaņā ar 5. pantu, nosūta iestādēm. Apspriešanās kārtību sīki izstrādā dalībvalstis.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- jebkuru saskaņošanas pieprasījumu un jebkuru informāciju, kas iegūta saskaņā ar 5. pantu, dara atklāti pieejamu,
- attiecīgajai sabiedrības daļai tiek dota iespēja izteikt viedokli pirms projekta ierosināšanas.

3. Šādas informācijas sniegšanas un apspriešanās kārtību sīki izstrādā dalībvalstis, kuras jo īpaši atkarībā no konkrētām projekta vai tā norises vietas īpašībām var:

- noteikt ieinteresēto sabiedrības daļu,
- norādīt vietas, kur var iegūt informāciju,
- norādīt veidu, kādā sabiedrību var informēt, piemēram, izlīmējot plakātus noteiktā rādiusā, publicējot vietējos laikrakstos, organizējot izstādes ar plāniem, rasējumiem, tabulām, diagrammām, paraugiem,
- noteikt veidu, kā jāapspriežas ar sabiedrību, piemēram, ar rakstiskiem iesniegumiem, veicot sabiedrisku aptauju,
- noteikt attiecīgus termiņus dažādām procedūras stadijām, lai nodrošinātu, ka lēmumu pieņem saprātīgā laika posmā.

7. pants

Ja dalībvalsts apzinās, ka projektam var būt būtiska ekoloģiska ietekme citā dalībvalstī, vai ja dalībvalsts, kuru var būtiski ietekmēt, to pieprasa, tā dalībvalsts, kuras teritorijā paredzēts veikt projektu, nosūta informāciju, kas iegūta saskaņā ar 5. pantu, otrai dalībvalstij tai pašā brīdī, kad tā dara to zināmu saviem pilsoņiem. Šāda informācija kalpo kā pamats visām apspriedēm divpusējās attiecībās starp divām dalībvalstīm uz abpusējības un līdzvērtības pamata.

8. pants

Attīstības saskaņošanas procedūrā jāņem vērā informācija, kas iegūta saskaņā ar 5., 6. un 7. pantu.

9. pants

Kad lēmums pieņemts, kompetentā iestāde vai iestādes informē attiecīgo sabiedrības daļu par:

- lēmuma saturu un jebkādiem nosacījumiem, kas tam pievienoti,
- iemesliem un apsvērumiem, ar kuriem pamatots lēmums, ja to paredz dalībvalstu likumi un citi normatīvie akti.

Šti izstrādātu kārtību, kādā sniegt šādu informāciju, nosaka dalībvalstis.

Ja cita dalībvalsts tiek informēta saskaņā ar 7. pantu, to informē arī par attiecīgo lēmumu.

10. pants

Šīs direktīvas noteikumi neskar kompetento iestāžu pienākumu ievērot ierobežojumus, kādus uzliek valsts normatīvie un administratīvie akti un ieviestā tiesiskā prakse attiecībā uz rūpniecisko un komercnoslēpumu un valsts interešu aizsardzību.

Gadījumos, kad piemērojams 7. pants, uz informācijas nosūtīšanu uz citu dalībvalsti un tās saņemšanu citā dalībvalstī attiecas ierobežojumi, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā projekts ierosināts.

11. pants

1. Dalībvalstis un Komisija apmainās ar informāciju par gūto pieredzi šīs direktīvas piemērošanā.

2. Jo īpaši dalībvalstis informē Komisiju par kritērijiem un/vai pakāpi, kas noteikta, lai atlasītu attiecīgos projektus saskaņā ar 4. panta 2. punktu, vai par attiecīgo projektu tiptiem, kas saskaņā ar 4. panta 2. punktu pakļaujami novērtējumam saskaņā ar 5. līdz 10. pantu.

3. Piecus gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par tās piemērošanu un efektivitāti. Ziņojums balstās uz iepriekšminēto informācijas apmaiņu.

4. Pamatojoties uz šo informācijas apmaiņu, Komisija iesniedz Padomei papildu priekšlikumus, ja tas ir vajadzīgs, lai šo direktīvu piemērotu pietiekami koordinētā veidā.

12. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu šo direktīvu trijos gados pēc tās izziņošanas ⁽¹⁾.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

13. pants

Šīs direktīvas noteikumi neskar dalībvalstu tiesības noteikt stingrākus noteikumus attiecībā uz ekoloģiskās ietekmes novērtēšanas piemērošanas jomu un kārtību.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1979. gada 25. jūnijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
A. BIONDI

⁽¹⁾ Šī direktīva izziņota dalībvalstīm 1985. gada 3. jūlijā.

I PIELIKUMS

PROJEKTI, UZ KURIEM ATTIECĀS 4. PANTA 1. PUNKTS

1. Naftas pārstrādes rūpnīcas (izņemot uzņēmumus, kas no naftas ražo vienīgi smērvielas) un iekārtas 500 un vairāk tonnu ogļu vai bitumena slānekļa gazifikācijai vai šķidrīnāšanai dienā.
2. Termoelektrostacijas un citas iekšdedzes iekārtas ar 300 megavatu vai lielāku karstuma jaudu un atomelektrostacijas un citi kodolreaktori (izņemot pētījumu iekārtas šķelšanās un bagātināšanās materiālu ražošanai un konversijai, kuru maksimālā jauda nepārsniedz 1 kilovatu nepārtraukta siltuma daudzuma).
3. Iekārtas, kas speciāli konstruētas radioaktīvo atkritumu pastāvīgai uzglabāšanai vai galīgai noglabāšanai.
4. Rūpnīca čuguna un tērauda sākotnējai kausēšanai.
5. Iekārtas azbesta ieguvei un azbesta un azbestu saturošu vielu apstrādei un pārstrādei: azbesta-cementa ražojumiem, ar ražošanas apjomu gadā, kas pārsniedz 20 000 tonnu pabeigtu ražojumu, berzes materiāliem, ar ražošanas apjomu gadā, kas pārsniedz 50 tonnu pabeigtu ražojumu, un citiem azbesta izmantošanas veidiem, ar izlietojumu, kas pārsniedz 200 tonnas gadā.
6. Ķīmiskās rūpnīcas.
7. Autoceļu, ātrgaitas šoseju ⁽¹⁾ un sliežu garo distanču dzelzceļa transportam un tādu lidostu būve ⁽²⁾, kam pamata skrejceļa garums ir 2 100 m vai vairāk.
8. Tirdzniecības ostas un arī iekšzemes ūdeņi un ostas iekšzemes ūdensceļu transportam, kas var uzņemt kuģus, kuru masa pārsniedz 1 350 tonnas.
9. Atkritumu iznīcināšanas iekārtas toksisko un bīstamo atkritumu sadedzināšanai, ķīmiskai apstrādei vai aprakšanai.

⁽¹⁾ Šai direktīvā "ātrgaitas šoseja" nozīmē šoseju, kas atbilst definīcijai 1975. gada 15. novembra Eiropas Līgumā par galvenajiem starptautiskajām maģistrālēm.

⁽²⁾ Šai direktīvā "lidosta" nozīmē lidostas, kas atbilst definīcijai 1944. gada Čikāgas Starptautiskās civilās aviācijas organizācijas dibināšanas konvencijā (14. pielikums).

II PIELIKUMS

PROJEKTI, UZ KURIEM ATTIECĀS 4. PANTA 2. PUNKTS

1. **Lauksaimniecība**
 - a) Projekti lauku zemes īpašumu pārstrukturizēšanai.
 - b) Projekti neapstrādātās zemes pusdabisko platību izmantošanai lauksaimniecībā.
 - c) Ūdens apsaimniekošanas projekti lauksaimniecībā.
 - d) Sākotnējā apmežošana, ja ar to var panākt pretējas ekoloģiskas izmaiņas, un zemes meliorācija, lai pārietu uz citu zemes izmantošanas veidu.
 - e) Putnu audzēšanas iekārtas.
 - f) Cūku audzēšanas iekārtas.
 - g) Lašu audzēšana.
 - h) Zemes meliorācija no jūras.
2. **Ieguves rūpniecība**
 - a) Kūdras ieguve.
 - b) Dziļurbumi, izņemot urbumus augsnes stabilitātes pārbaudei un jo īpaši:
 - ģeotermiskais urbums,
 - urbums radioaktīvo atkritumu glabāšanai,
 - urbums ūdens apgādei.
 - c) Derīgo izraķeņu ieguve, izņemot metālu saturošus izraķeņus un izraķeņus, no kuriem iegūst enerģiju, piemēram, marmors, smilts, grants, slānekļis, sāls, fosfāti un potaša.
 - d) Ogļu un lignīta ieguve apakšzemes šahtās.
 - e) Ogļu un lignīta ieguve atklātos karjeros.
 - f) Naftas ieguve.
 - g) Dabaszāģes ieguve.
 - h) Rūdu ieguve.
 - i) Bitumena slānekļa ieguve.
 - j) Derīgo izraķeņu ieguve atklātos karjeros, izņemot metālu saturošus izraķeņus un izraķeņus, no kuriem iegūst enerģiju.
 - k) Virszemes rūpnieciskās iekārtas ogļu, naftas, dabaszāģes un rūdu, kā arī bitumena slānekļa ieguvei.
 - l) Koksa krāsnis (sausā ogļu pārtvaice).
 - m) Cementa ražošanas iekārtas.
3. **Enerģijas rūpniecība**
 - a) Rūpnieciskās iekārtas elektrības, tvaiku un karstā ūdens ražošanai (ja tās nav iekļautas I pielikumā).
 - b) Rūpnieciskās iekārtas elektrības, tvaiku un karstā ūdens pārvietošanai; elektroenerģijas pārraidīšanai pa virszemes vadiem.
 - c) Dabīgās gāzes virszemes glabāšana.
 - d) Deggāzu pazemes glabāšana.
 - e) Fosilā kurināmā virszemes glabāšana.
 - f) Briķešu rūpnieciskā ražošana no oglēm un lignīta.
 - g) Iekārtas kodoldegvielas ražošanai vai bagātināšanai.
 - h) Iekārtas kodoldegvielas ar samazinātu radioaktivitāti pārstrādei.
 - i) Iekārtas radioaktīvo atkritumu savākšanai un pārstrādei (ja tās nav iekļautas I pielikumā).
 - j) Iekārtas hidroelektroenerģijas ražošanai.

4. **Metālu apstrāde**
 - a) Metālapstrādes rūpnīcas, to skaitā lietuves, smēdes, stiepšanas rūpnīcas un velmēšanas rūpnīcas (ja tās nav iekļautas I pielikumā).
 - b) Iekārtas krāsaino metālu, izņemot dārgmetālu, ražošanai, to skaitā kausēšanai, attīrīšanai, stiepšanai un velmēšanai.
 - c) Lielizmēra atļējumu presēšana, stiepšana un spiešana.
 - d) Metālu virsmas apstrāde un pārklāšana.
 - e) Tvaika ģeneratoru izgatavošana, rezervuāru, tvertņu un citu lokšņu metāla konteineru ražošana.
 - f) Transportlīdzekļu ražošana un komplektēšana un transportlīdzekļu dzinēju ražošana.
 - g) Kuģu būvētavas.
 - h) Iekārtas lidmašīnu būvēšanai un remontēšanai.
 - i) Dzelzceļa iekārtu ražošana.
 - j) Sprāgstvielu štancēšana.
 - k) Iekārtas metāla rūdu kausēšanai un aglomerācijai.
5. **Stikla ražošana**
6. **Ķīmiskā rūpniecība**
 - a) Starpproduktu apstrāde un ķīmikāliju ražošana (ja tā nav iekļauta I pielikumā).
 - b) Pesticīdu un farmaceitisko preču, krāsu un laku, elastomēru un peroksīdu ražošana.
 - c) Glabāšanas telpas naftai, petroķīmiskiem un ķīmiskiem ražojumiem.
7. **Pārtikas rūpniecība**
 - a) Dārzeņu un dzīvnieku eļļu un tauku ražošana.
 - b) Dzīvnieku un dārzeņu izcelsmes produktu iesaiņošana un konservēšana.
 - c) Piena produktu ražošana.
 - d) Brūvēšana un iesala gatavošana.
 - e) Konditorejas un sīrupa ražošana.
 - f) Iekārtas dzīvnieku kaušanai.
 - g) Rūpnieciskās cietes ražošanas iekārtas.
 - h) Zivju miltu un zivju eļļas fabrikas.
 - i) Cukura fabrikas.
8. **Tekstila, ādas, meža un papīra rūpniecība**
 - a) Vilnas mazgāšanas, attaukošanas un balināšanas rūpnīcas.
 - b) Šķiedrkartona, skaidu plākšņu un saplākšņu ražošana.
 - c) Celulozes, papīra un dēļu ražošana.
 - d) Šķiedrkartona krāsošanas rūpnīcas.
 - e) Celulozes apstrādes un ražošanas iekārtas.
 - f) Miecētavas un ādas apstrādes rūpnīcas.
9. **Gumijas rūpniecība**

Elastomēru saturošu produktu ražošana un apstrāde.
10. **Infrastrukturā projekti**
 - a) Rūpniecisko kompleksu celtniecības projekti.
 - b) Pilsētu celtniecības projekti.
 - c) Slēpotāju pacelāji un bugeļi.
 - d) Ceļu, ostu būve, to skaitā zvejniecības ostu un lidostu būve (projekti, kas nav uzskaitīti I pielikumā).
 - e) Kanalizācijas un plūdu novēršanas darbi.
 - f) Dambji un citas iekārtas, kas konstruētas, lai noturētu ūdeni vai uzglabātu to ilgstošu laika periodu.
 - g) Tramvaju sliedes, virszemes un pazemes dzelzceļi, gaisa tilti vai līdzīgas konkrēta tipa brauktuves, ko izmanto vienīgi vai galvenokārt pasažieru transportēšanai.
 - h) Naftas un gāzes cauruļvadu iekārtas.
 - i) Gargabalūdensvadu ierīkošana.
 - j) Jahtu ostas.

11. **Citi projekti**
 - a) Brīvdienu ciemati, viesnīcu kompleksi.
 - b) Pastāvīgie sacensību un testa treki automašīnām un motocikliem.
 - c) Iekārtas rūpniecisko un sadzīves atkritumu izgāšanai (ja tās nav iekļautas I pielikumā).
 - d) Notekūdeņu pārstrādes rūpnīcas.
 - e) Dūņu nogulsnešanas vietas.
 - f) Melno metālu metāllūžņu glabāšana.
 - g) Dzinēju, turbīnu un reaktoru pārbaudes stendi.
 - h) Mākslīgo minerālo šķiedru ražošana.
 - i) Šaujampulvera un sprāgstvielu ražošana, iepakošana, ielādēšana un iepildīšana patronās.
 - j) Uzpircēju noliktavas.

 12. **Grozījumi I pielikumā iekļautajos attīstības projektos un tajos projektos I pielikumā, kas veikti vienīgi vai galvenokārt, lai attīstītu un pārbaudītu jaunas metodes vai produktus, un kas nav izmantoti vairāk nekā vienu gadu.**
-

III PIELIKUMS

5. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTĀ INFORMĀCIJA

1. Projekta apraksts, kurā jo īpaši ietverts:
 - visa projekta fizisko pazīmju raksturojums un zemes izmantošanas prasības tā konstruēšanas un darbības fāžu laikā,
 - ražošanas procesu galveno pazīmju raksturojums, piemēram, izlietoto materiālu iedaba un daudzums,
 - to paredzamo atkritumu un izplūdes aprēķins pēc veida un daudzuma (ūdens, gaisa un augsnes piesārņojums, troksnis, vibrācija, gaisma, karstums, radiācija utt.), ko radījusi ierosinātā projekta darbošanās.
2. Vajadzības gadījumā, īss to galveno alternatīvu apraksts, kuras izpētījis attīstītājs, un viņa izvēles galvenā iemesla norādījums, ņemot vērā ekoloģisko ietekmi.
3. To vides aspektu apraksts, kurus ierosinātais projekts var būtiski ietekmēt, jo īpaši populācija, fauna, augsne, ūdens, gaiss, klimatiskie faktori, materiālie īpašumi, to skaitā arhitektūras un arheoloģiskais mantojums, ainavu un iepriekšminēto faktoru savstarpējā mijiedarbība.
4. Ierosinātā projekta iespējamās ekoloģiskās ietekmes apraksts ⁽¹⁾, ko izraisa:
 - projekta pastāvēšana,
 - dabas resursu izlietošana,
 - piesārņotāju noplūde, traucējumu radīšana un atkritumu iznīcināšana;un attīstītāja sniegtais apraksts par izmantotajām aprēķināšanas metodēm, lai novērtētu ekoloģisko ietekmi.
5. Paredzēto pasākumu apraksts, lai novērstu, samazinātu un, ja tas ir iespējams, kompensētu jebkādu būtisku nelabvēlīgu ekoloģisko ietekmi.
6. Netehnisks kopsavilkums par informāciju, kas sniegta zem iepriekšminētajiem virsrakstiem.
7. Norāde uz jebkādam grūtībām (tehniskie trūkumi vai prasmes trūkums), ar kādām sastapies attīstītājs, iegūstot pieprasīto informāciju.

⁽¹⁾ Šai aprakstā būtu jāietver projekta tiešo ietekmi un jebkādu netiešo, sekundāro, kopīgo, īstermiņa, vidēji ilga termiņa un ilgtermiņa, pastāvīgu un pagaidu, pozitīvu un negatīvu projekta ietekmi.